

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Drs R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. van Bruggen, Assen; Drs D. J. Buwalda, Kampen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds L. Doekes, Hilversum; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; Prof. B. Holwerda, Kampen; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Apeldoorn; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Haarlemmermeer; Mr J. Meulink, Enschede; Drs H. M. Mulder, Kampen; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smellik, Groningen; Dr H. Smilde, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Grootegast; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visé, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen; voor medewerkers: rechtstreeks aan hen of aan de administratie.

Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V., Goes, Tel. 2424 — Postrek. Nummer 406010 ten name van „DE REFORMATIE“, GOES.

Abonn.: f 4.— per halfj., buitenl. f 10.— per jaar; losse nummers 20 cent, alles bij vooruitbetaling. Advertentiën: 20 cent per m.m.

INHOUD: Hoofdart.: Is Eur. Fed. vorming raadzaam?, 5. — Uit de Schrift: Sacramenten instrumenten van den Heiligen Geest (Rom. 4:11). — Op en om 't kerkplein: Nogmaals: elegant en charmant Christendom. — Kerke-lijk leven: Maria, de moeder van onzen Heere Jezus Christus, 4. De schets van Beza (toespr.) (inzake „Ame-rika“).

Naar „periodieke onthouding“?? Proceskosten studentencorps. — Zending en Evang.: De kwestie van het Evangelistenambt, 10. — Aan een jongeren tijdgenoot: Vrouwjes op Nieuwjaar. — Groninger Brieven. — Kerk-nieuws.

werden uitgesproken, slechts zien als een staaltje van rasecht Amerikaans nationalisme. Een volk, dat zulke woorden beaamt, geeft zijn geestelijke zelfstandigheid prijs.

Zoals Amerika tegenover Korea staat, zoo staat het ook tegenover Europa en de rest van de wereld. Volgens den Amerikaan Stanley Jones openbaarde zich in Amerika de leidende hand der Voorzienigheid, die een volk lozmaakte van de Oude Wereld om een nieuw experiment te beginnen, opdat door dit nieuwe begin de Oude Wereld zelf regenereren zou¹²⁾. Het doel van de Amerikaanse politiek werd trouwens reeds door president Wilson wereldkundig gemaakt: de wereld moest „safe“ voor de democratie worden gemaakt. Maar daartoe moest de democratisering van Amerika zelf — als het ware Mekka — op een zoo hoog mogelijk peil worden gebracht. Zoo is de Amerikaan patriot en kosmopoliet beide.

Dit laatste is op zichzelf zeker niet verkeerd. Er is geen gefundeerd internationalisme mogelijk, als er niet eerst 'n gefundeerd nationalisme is. En omgekeerd is er ook geen toewijding aan de eigen nationale zaak mogelijk zonder kennis van zijn internationale roeping. Het Evangelie heeft thans als doel het geheele menschelijke geslacht, maar iedere evangelist zal bij zichzelf moeten beginnen, en er een eer in moeten stellen, rustig te leven, zijn eigen zaken te behartigen en te werken met zijn eigen handen, zoals hem gezegd is. Want dan zal zijn gedrag in de oogen van hen die buiten staan, behoorlijk zijn, en zal hij niemands hulp noodig hebben (1 Thess. IV, 11—12). Ook in de Europeesche geschiedenis ziet men, dat de eerste nationale staten (Karel de Groot, Otto I, Willem van Oranje) zich gingen vormen juist toen zij in aanraking kwamen met de internationale opdracht van het Woord Gods.

Wat wij echter betreuren, is, dat Amerika niet rechtstreeks de internationale opdracht van het Woord Gods heeft aanvaard, maar in de plaats daarvan in de verbreiding van de democratie (die niet los te denken is van haar independentistische oorsprong en zijn materialistische gevolgen) een internationale opdracht heeft meenen te zien. Ons bezwaar geldt niet het land Amerika, omdat dit een boodschap aan de volken brengt, maar den inhoud van de boodschap zelf, nl. den geestelijken boedel, dien Amerika aan de christelijke volken van Europa voorzet. Tien dagen na den inval in Zuid-Korea maakte de Amerikaanse Senaatscommissie voor buitenlandse betrekkingen openbaar, dat zij thans een „ideologisch Marshall-plan“ in voorbereiding heeft, om in den strijd tegen het communisme „vastberaden pogingen in het werk te stellen om de geestelijke kloof, die Amerika van andere volken scheidt, te overbruggen“¹³⁾. Moeten wij hierover nu juichen, omdat dit in ieder geval tegen het communisme is gericht? Of moeten we ons met eenige bezorgdheid afvragen, of men aan de overzijde van den Atlantischen Oceaan soms plannen voor een geestelijke gelijkshakeling van de „vrije naties“ in den zin heeft?

Enkele maanden geleden verklaarde Dulles in een bijeenkomst van menschen uit allerlei kring, dat aan de vrije wereld ten grondslag moest liggen het recht om „anders“ en onafhankelijk te zijn en dat deze niet mocht berusten op eenvoudigheid, die van bovenaf opgelegd werd, doch op onderlinge verdraagzaamheid ten aanzien van verschillen¹⁴⁾. Maar van Stanley Jones, den populairsten Amerikaanschen schrijver, lezen we de volgende verklaring:

¹²⁾ I. c. 46.

¹³⁾ U.S. Inf. Serv., 5 Juli 1950.

¹⁴⁾ Id., 22 Mei 1950.

Is Europeesche Federatievorming

raadzaam? (V)

HOOFDARTIKEL

De gevolgen van het formeele prijsgeven van de onafhankelijkheid van Nederland

AMERIKA'S NATIONALISME.

Cynische geesten hebben gezegd, dat de doornige Amerikaan slechts één ding van zijn land vraagt, namelijk om hem met rust te laten, zoodat hij naar zijn televisieapparaat kan kijken, naar de movies gaan, of iets anders doen, waar hij juist zin in heeft. Maarschalk Zjoeckof zei aan zijn collega Eisenhower, dat de democratie in Amerika slechts speculeert op het egoïsme der menschen.

We gelooven echter, dat deze beschrijving zeer eenzijdig is, en helaas beter op de democratie in Europa van toepassing is dan op de democratie in Amerika. Er heerscht in Amerika ongetwijfeld een systeem van openbare morele codes, dat Europa niet kent, en dat het materialisme in Amerika meer dynamisch maakt dan in Europa. Dit blijkt reeds uit de wijze, waarop de Amerikaan Europa en de overige wereld beziet.

Reeds tijdens de vestiging der eerste koloniën, en meer nog na de Onafhankelijkheidsverklaring, heeft Amerika een zekere argwaan tegenover Europa gehad. Europa was het land van de koningen, bisschoppen, veelvleischende godsdiensten en nationaliteiten. Amerika was daartegenover dan het land van de vrijheid.

Geheel ten onrechte was dit wantrouwen niet, want hoeveel onrecht en tyrannie is er, vooral door de contra-reformatie, niet in Europa gebracht in den naam van den godsdienst en het gezag? En hoeveel ellende heeft later niet het opgeschroefde nationalisme veroorzaakt? Echter heeft men in Amerika niet de overtredding van de H. Schrift als de fout van Europa aangewezen, maar de gebrekkige toepassing van de democratie. Tegenover de oude Europeesche regerings-systemen, waarbij de godsdienst een belangrijk bestanddeel vormde, stelde het de Amerikaanse democratie, die de godsdienst van de staatszaken schiedde, en als een persoonlijke aangelegenheid overliet aan diegenen onder de burgers, die hieraan behoefte hadden.

Hoe zou dit gaan in de praktijk? Dit was een belangrijke vraag voor iederen Amerikaan uit het begin van de vorige eeuw. Hij gevoelde zich verplicht door zijn gedrag te bewijzen, dat zijn systeem het goede was. De Amerikaan werd hierdoor trotsch op zijn nieuwe, democratische instellingen. Amerika was in zijn oogen het tooneel, waar het groote democratische experiment plaats vond, dat daarom niet alleen van belang was voor de Amerikanen zelf, maar voor de geheele menschheid. Daarom achtte de Amerikaan van honderd jaren geleden, in het bijzonder tegenover het

buitenland, zijn land reeds veel belangrijker dan met de toenmalige positie van Amerika in de wereld overeenkwam¹⁵⁾.

Hierdoor werd het typische Amerikaansche patriotisme bepaald. Dit was niet 't bodem-patriotisme van sommige Europeanen, bijvoorbeeld van Arndt, dat aan de bosschen, rivieren en bergen was verbonden. De Amerikaan richtte zich niet op het dierbare plekje op de aarde, maar op alle plaatsen, waar volgens zijn inzicht vrijheid en welvaart heerschten. Ook het patriotisme, dat op stamverwantschap berust, is weinig Amerikaansch (al blijft het negervraagstuk een groote afwijking van den regel). Met een zekere geestdrift schreef Wendell Willkie, de populaire republikeinsche tegencandidaat van Roosevelt tijdens den oorlog: — Onze natie is niet uit één stam, geloof of cultureele erfenis opgebouwd; maar zij is een groepering van wel dertig volken met verschillende godsdienstige opvattingen, filosofische overtuigingen en historische achtergronden. Ze worden echter alle aan elkaar verbonden door hun vertrouwen in onze democratische instellingen zoals die vertolkt worden in de Onafhankelijkheidsverklaring en voor hen en hun kinderen worden gewaarborgd in onze Constitutie.¹⁶⁾ De Amerikaansche patriot richtte zich steeds tot het gehele menschengeslacht, maar den invloed van die roeping liet hij in de eerste plaats op zijn directe omgeving inwerken, en dat was Amerika. Daardoor ontstond zijn nationalisme. Zijn Amerikaansche vaderland werd gemaakt tot het voorbeeld, vanwaaruit de ware democratie zich tot heil der menschheid over de wereld moest verspreiden.

Toen h.v. John Foster Dulles, de adviseur van Acheson, de Amerikaansche minister van buitenlandse zaken, Korea bezocht, enkele dagen voor het uitbreken van den oorlog aldaar, sprak hij een lofrede uit op de Zuidkoreansche democratie, waarin o.m. het volgende voorkwam¹⁷⁾:

— Wat gij hier thans verricht (de rede was gericht tot de in Seoul bijeengekomen Nationale Vergadering), zal in de annalen der geschiedenis mischelen geboekstaafd worden als het grootsche „Koreansche experiment“, een experiment, dat op zijn eigen wijze in de 20e eeuw wellicht een even grooten moreelen invloed zal hebben, als dat wat in de 19e eeuw het groote „Amerikaansche experiment“ genoemd werd. Daarom houdt de vrije wereld den blik op u gericht. In u is de hoop en de bezieling van miljoenen menschen belichaamd.

We kunnen deze dikke woorden, die in vredetijd

¹⁵⁾ A. Mackay, Travels in the United States in 1846 and 1847, III, Philadelphia, 1849; in „America in Perspective“, I, c. 91.

¹⁶⁾ W. L. Willkie, One World, Pocket Books, Inc., N.Y., 1948, 164.

¹⁷⁾ U.S. Informations Service, Daily News Bulletin, den Haag, 20 Juni 1950.